Fire europæiske lande indviet

Fire lande i Østeuropa er i foråret blevet indviet til evangeliets forkyndelse af medlemmer af De Tolvs Råd.

Det Første Præsidentskab havde udsendt ældste James E. Faust til at indvie Letland, ældste Dallin H. Oaks til at indvie Albanien, ældste Russell M. Nelson til at indvie Hviderusland (Hviderusland) og ældste M. Russell Ballard til at indvie Litauen.

Letland

Den 17. marts 1993 indviede ældste Faust Letland, der ligesom de andre lande har været under mange års kommunistisk styre. I hovedstaden Riga sagde ældste Faust i indvielsesbønnen: »Vi nærer dyb respekt for dette frygtløse folks historie. De har bevaret troen gennem århundreders undertrykkelse.«

Ældste Faust bad til, at fred og frihed i fremtiden måtte herske i Letland. Han bad om, at landets ledere måtte være retfærdige, ærlige, fair og gudfrygtige. »Må indbyggerne i dette land have åbne ører og ydmyge hjerter, så de må blive indsamlet i dit rige,« bad ældste Faust.

Albanien

Ældste Oaks indviede den 23. april det lille bjergland på Balkanhalvøen. I indvielsesbønnen bad han Herren velsigne landet, dets ledere og indbyggere.

Han bad om, at de ville blive velsignet med »visdom og styrke, så frihedens flamme altid må lyse i dette land, at de sultne må få mad, og at de, som lider, må finde trøst.« Indvielsen fandt sted på en bakkeskråning med udsigt ud over hovedstaden i nærheden af et nationalt mindesmærke – »Heltenes monument.«

»Vi beder om, at du vil imødegå det ondes kræfter og forpurre ethvert anslag, der vil hindre fred, frihed og fremgang i dette land,« tilføjede ældste Oaks.

Hviderusland

I Minsk indviede ældste Nelson den 11. maj dette land. Ældste Nelson udtrykte tak for dem, der har søgt sandheden og lykke og bad om, at der måtte komme »en rig høst af sjæle,« som kan komme til Kristus.

»Dette land er rigt på Israels blod,« sagde ældste Nelson. »Lad denne udvalgte slægtslinie blive indsamlet her og finde tilflugt og styrke i Zions stave. Når dine (Herrens) børn lærer og adlyder dine befalinger, lad dem da få fremgang i dette land.« Han nedkaldte velsignelser over landet som »en fredens bolig, et tilflugtsted for troen og et land, hvor religiøs frihed måtte herske uden diskrimination.«

Litauen

På en bakketop med udsigt ud over hovedstaden Vilnius indviede ældste Ballard den 20. maj Litauen, idet han samtidig kommenterede højens betydning i landets historie.

I indvielsesbønnen bad ældste Ballard om fred og fremgang for Litauens folk. »Hjælp dem, himmelske Fader, mens de gennemgår forandringen til frihed, som har bragt dette folk privilegiet, at missionærer fra din kirke kan være her og undervise dem i din Søns, Jesu Kristi evangelium,« bad han.

»Indbyggerne i dette land er gode mennesker, og mange af dem har retfærdighed i deres hjerte,« nævnte bønnen. »Lad deres hjerte blive rørt af missionærerne, så dit værk må gå fremad.«

Red.

Medlemmer af Kirken hjælper forældreløse russiske børn

De russiske børn optrådte med sang og dans, da de åbnede »Blomsterfesten« i Åkirkeby. (Foto: J. Bøving).

Er du en af de heldige, som har oplevet en ferie i din barndom hos rare mennesker, måske en onkel eller tante, som boede langt væk? spørger søster Jerril Bøving fra Rønne Gren. Noget som du har set tilbage på med glæde senere i livet. Måske var det et engangsfænomen, måske havde dine forældre ikke råd til at sende dig afsted en gang til. Eller måske har du aldrig oplevet sådan en ferie, men alligevel havde du fri fra skolen. Og boede du på en gård og skulle hjælpe til, så har far, mor, dine søskende eller en bedste eller tante givet dig et knus, hvis du faldt eller var ked af det.

Projekt Østbørn
For 20 forældreløse børn fra Skt. Petersborg så tingene helt anderledes ud. De har aldrig haft ferie, og slet ikke efter de er fyldt 12 år. De har arbejdet hele sommeren. De har ingen pårørende, ikke en eneste! Ingen som vil tage deres parti, undtagen nogle kærlige ledere.

Sådan var situationen, da Civilforsvarsforbundet på Bornholm blev bedt om at være med i Projekt Østbørn og skaffe midler til 20 forældreløse russiske børn fra et børnehjem i Skt. Petersborg, så de kunne få 14 dages sommerophold på Bornholm. – Hvem kunne sige nej? siger søster Jerril Bøving, der er med i ledelsen af Civilforsvaret på Bornholm.

Nej i første omgang
– Men det gjorde vi i første omgang. Undskyldningen var, at det var turistsæson i juli måned, så der var ingen fridage at give af. Bornholm er i økonomisk krise, så hvem ville være sponsor, og hvor kunne man finde en ledig sommerlejr? Jeg blev som regionalleder af børneordningen, som nu senere er blevet nedlagt, bedt om at undersøge projektet nærmere, fortæller søster Bøving. Men beslutningen for vort vedkommende måtte blive et nej for 1993.

Klart svar
– Svaret blev afleveret, men jeg var hele tiden urolig, og den nat bad jeg en lang bøn, om vi skulle fastholde vort nej eller hvad? Selv havde jeg en god undskyldning, eftersom jeg ikke

Den russiske leder sammen med nogle af børnene. Frants Bøving er i gang med at lære drengene at cykle. (Foto: J. Bøving).

ville have tid til at gøre noget midt i turistsæsonen på grund af travlheden inden for turistbranchen. Men da svaret på min bøn kom, kom det tydeligt og klart: »Gør det. Jeg ønsker, at du skal gøre det.« En lille håndfuld mennesker midt i en kreds af skeptikere gik så igang. Døre blev åbnet hele vejen. Amtet, en enkelt borgmester, firmaer, organisationer, handlende og borgere bakkede op om projektet, og alle vegne kunne jeg se Herrens hånd i det, fortæller Jerril Bøving med glæde.

Og 20 forældreløse børn kom på ferie, dejlige børn som fik alle tiders oplevelse. De var meget taknemmelige og selv så gavmilde. De sang, morede sig, var på tur, lærte at cykle og knyttede stærke bånd til mange.

Hjælp fra staven

– Vi havde et problem ved børnenes ankomst og afrejse til og fra København, fortæller søster Bøving, men på børnenes vegne vil jeg takke staven og alle de brødre og søstre, som hjalp os med at løse dette problem. Det var en flot indsats. Jeres kærlige måde at være på imponerede en af de frivillige, som var med som ledsager: – »Hvis alle var som dine venner i Kirken, ville verden være et bedre sted«.

Kirken hjalp også med en russisk tolk, idet br. Tom Ahlmann fra Slagelse Gren var en stor hjælp de 2 første dage, da han kom som han stod og gik for at være tolk på lejren, siger søster Bøving.

Børnenes russiske leder modtog en Mormons Bog og fortalte, at Kirken havde et lille mødested i nærheden af det sted, hun boede. Hun hørte tit medlemmerne synge til møderne, og desuden havde missionærerne besøgt børnehjemmet.

– Hvor ville jeg ønske, at disse forældreløse børn vil få at vide, at de har en Fader i himlen, som har dem kær, og at de ikke er alene. Han vogter over dem og vil gerne velsigne dem, og for at gøre dette kalder han på dig og mig. Han giver os muligheder for at hjælpe andre, selv om vi af og til siger »ikke i dag, hellere i morgen«. Når han svarer os, siger han kærligt: »Gør det, gør det nu«, og når vi adlyder, føles det godt, slutter søster Jerril Bøving.

Tilbagerejse via København 4. Ward

Tidligt søndag morgen den 18. juli ankom de russiske børn til København på vej hjem til Skt. Petersborg fra Bornholm. Civilforsvaret havde gennem søster Bøving kontaktet Københavns 4. Ward og bedt wardet hjælpe med børnene i tiden fra de kom med skib fra Bornholm og til de skulle flyve senere på dagen. Det var en opgave som Primary tog imod som en dejlig og anderledes udfordring. Der blev købt ind og dækket op til stort morgenbord, som blev tilvejebragt af hjælpsomme søstre.

– Børnene var tydeligt mærkede af deres totale mangel på sund og alsidig kost, og mange så betydeligt yngre og mindre ud end børn i den alder normalt gør, siger søster Bente Hansen fra Københavns 4. Ward.

Russisk sang i Primary

Efter morgenmaden fik de udleveret farver og tegneblokke. Nogle af børnene ville med op i Primary og deltog i forprogrammet. De russiske børn blev spurgt om de ville synge en sang, hvorpå den russiske leder satte sig ved klaveret og spillede til, mens børnene sang.

– Det var dejligt at høre deres russiske sang, fortsætter søster Bente Hansen. I wardet har vi en russisk familie, Igor, Allah og Alex og uden deres hjælp var det nok ikke gået så godt som det gjorde. Det var vidunderligt at se børnenes glæde, da de opdagede, at der var nogen som kunne tale deres sprog, og børnene knyttede sig meget til disse dejlige medlemmer.

– Det var meget vemodigt at skulle tage afsked med disse børn, som skulle tilbage til børnehjemmet, fortæller søster Bente Hansen. De var næsten alle forældreløse, og der blev fældet mange tårer ved afrejsen, da vi jo alle ved, hvilke forhold disse børn skulle hjem til.

Evangeliet i funktion

– Det var en meget kærlig og åndelig oplevelse for alle, som blev involveret i dette arrangement. Det var meget stærkt at opleve, hvordan nogle af børnene knyttede sig til os, og gav os små gaver. Det var vidunderligt at se og opleve evangeliet i funktion. Lad os altid tage positivt mod de udfordringer, der gives os, det er lærerigt, slutter søster Bente Hansen.

Red.

I Københavns 4. Ward tog man godt imod børnene, som her ses på plænen foran Priorvej. (Foto: BH).

AP-sommerlejr 1993

Fodbold med de bosniske flygtninge fra det nærliggende flygtningecenter vakte glæde på begge sider. (Foto: FL).

Selvom det kan synes mærkeligt, vil denne beretning om AP-sommerlejren 1993 begynde med pinsen 1993.

Baggrunden for denne begyndelse er, at Slagelse Gren på et tidligere tidspunkt havde påtaget sig opgaven med at planlægge og lede sommerlejren, og at disse forberedelser i et vist omfang fandt sted i pinsen.

Således drog spejderne fra Slagelse i pinsen til lejrområdet i Avnstrup, hvor de gennem pinsedagene i sol, blæst og regn tilrettelagde og gennemprøvede en lang række af de ting, der senere skulle indgå i sommerlejrprogrammet.

Forberedelser fra pinse til sommer
På den måde var spejderne fra Slagelse særdeles velegnet til at fungere som lejrledelsens stab gennem sommerlejren – en opgave, de da også løste til ledelsens store tilfredshed. Sommerlejren fandt sted i perioden fra den 24. til den 30. juli i området ved Avnsø, Skjoldenæsholm, Gyldenløveshøj m.v. Et område rigt på dejlig natur, dyreliv og historiske minder.

Allerede den 23. juli ankom staven til lejren for at træffe forberedelse til at modtage lejrdeltagerne. På grund af pinsens forberedelser og de krav, vi havde stillet til ejerne, var der indkøbt nye rafter og grunden var slået, således at mulighederne for at opbygge fornuftige lejre var væsentligt forbedrede.

3 lejre i én
Lørdag den 24. ankom så deltagerne fra de to stave allerede fra kl. 10:00. Først på eftermiddagen var fleste kommet og opbygningen af lejren i fuld gang. Deltagerne var inddelt i 3 »subcamps« – 2 for dem, der skulle gennemgå det almindelige program, og en særlig lejr for dem, der havde tilmeldt sig den annoncerede overlevelsestur. Lederne af disse subcamps var henholdsvis Kim Kearsley og Henrik Benthien i de »almindelige« og Thomas Ilskov i den særlige.

Vejret stillede store krav til indretningen af lejrene, men for langt de flestes vedkommende lykkedes det at få opbygget lejre, der gav mulighed for såvel læ som tørvejr – ja, Odense 1. Ward sørgede endog for at opbygge en sauna, så de mest almindelige bekvemmeligheder dog var til stede.

Lørdag aften afholdtes lejrens officielle åbning i forbindelse med en fireside. Vi kunne konstatere, at vi var ca. 100 deltagere fast i lejren.

Regndans eller hvad?
I løbet af firesiden valgte Gamle Ugle – tilsyneladende ganske uden tanke for konsekvenserne – sangen »Lad det øse, lad det pøse«.

Søndag morgen så vi resultaterne af Gamle Ugles sangglæde. Regnen strømmede ned, og det måtte ret hurtigt efter flaghejsningen konstateres, at det kunne medføre visse vanskeligheder at afholde søndagens møder udendørs. Til alt held var der et rum i »Stabshytten«, dem – med den rigtige indretning – kunne rumme deltagerne og gæsterne.

Mange ledere på besøg
Vi fik et pragtfuldt nadvermøde såvel som et herligt præstedømmemøde. På trods af ferie og arbejde havde vi det privilegium, at begge stavspræsidenter, den lokale biskop samt flere fra begge staves UM-præsidentskaber havde taget tid til at komme til søndagens møder.

Vejret klarede i øvrigt op i løbet af dagen, og aftenen afsluttedes med en fireside med såvel god underholdning som åndelige oplevelser.

2 dages hike og 3 dages overlevelsestur
Mandag til onsdag var lejrens »arbejdsdage«. De to almindelige subcamps var forskudt på en 2 dages hike og en »good turn« opgave, og den særlige lejr var på en 3 dages overlevelsestur.

Hiken gik gennem områdets skønne natur fordelt med 26 km den første dag,

og 13 den anden – vel at mærke for dem, der gik den rigtige vej (med eller uden koordinatsforskydning). Hiken var krydret med forskellige opgaver som afstandsbedømmelse, orientering med/uden kort og kompas, forarbejdelse af natursko, knob samt nogle lidt mere fjollede ting til adspredelse. Undervejs overnattedes i bivuak væk fra lejren.

Man måtte undervejs konstatere, at nogle ikke havde taget en tidligere udsendt og om søndagen genfremsat opfordring om at opfriske sine orienteringskundskaber alvorligt. Flere havde svært ved at finde vej gennem skoven, og enkelte grupper for da også vild og afstedkom en natlig eftersøgning. Alle kom dog velbeholdne hjem.

Hikens mål var at finde den grusomme »Sorte Sigismund«, der viste sig at være Ken Hall fra Københavns 3. ward. Alle fik til opgave at få ham smidt i vandet i Avnsø, men mange måtte sande, at det ikke var så nemt. I vandet kom han dog – og nok mere end de fleste.

Good-turn opgaven var fodbold – nærmere betegnet på den måde, at vi mandag og onsdag eftermiddag stillede med en gruppe unge, der dyrkede sport sammen med bosniske flygtningebørn, der med deres forældre pt. er indkvarteret i Avnstrup tidligere plejehospital – et good-turn arrangement, som både gæsterne og vi var meget glade for.

95 km plus noget mere
Overlevelsesholdet begyndte deres prøvelser mandag ved frokosttide. Der var tilrettelagt et hårdt program for dem. Gennem de tre dage tilbagelagde de ca. 95 km (incl. de km, de gik forkert). De fik lov til at sove, men aldrig ret længe ad gangen og blev jaget op om natten enten for at blive flyttet i tidsmaskine (tak – Kenn Madsen) eller for at gå igen – også gennem vandfyldte grøfter. De blev generet voldsomt med en enkelt melodi eller rettere et udsnit af en melodi – hvem sagde kirsebær? En enkelt valgte at stå af undervejs, mens resten bogstaveligt slæbte sig hjem til lejren med fødder, der var en strandvasker værdig.

Ved den officielle åbningsfireside lørdag ledte Gamle Ugle sangen »Lad det øse, lad det pøse«. (Foto: FL).

God indsats belønnet
Torsdag var det meningen, at alle skulle have besøgt sporvejsmuseet, men pga. den meget fine indsats de tre første dage i ugen, de ømme fødder og en ny fodboldinvitation valgte ledelsen efter samråd med tropsførerne at stille alle frit. Resultatet blev, at nogle tog på museum, nogle spillede fodbold (også nogle fra overlevelsesholdet), nogle badede og andre slappede bare – solen skinnede og alle havde tilsyneladende en fin dag.

Vejret på lejren? Tja, det støvede ikke, men de tre aftener, hvor vi havde planlagt fireside, skinnede solen. Den dag, hvor vi skulle slappe af, skinnede solen. Med en sommer som i 1993 i tankerne må vi nok sige, at også på denne lejr var Herren med os – mon ikke også de, der var udsat for uheld eller resultaterne af egen dumdristighed, vil give mig ret deri?

Fra vores side må vi konstatere, at det var en god lejr – at moralen var høj – at lederne løste deres ofte vanskelige opgave på en god måde. Vi kan med rette sige, at vi glæder os til et herligt gensyn i 1994.

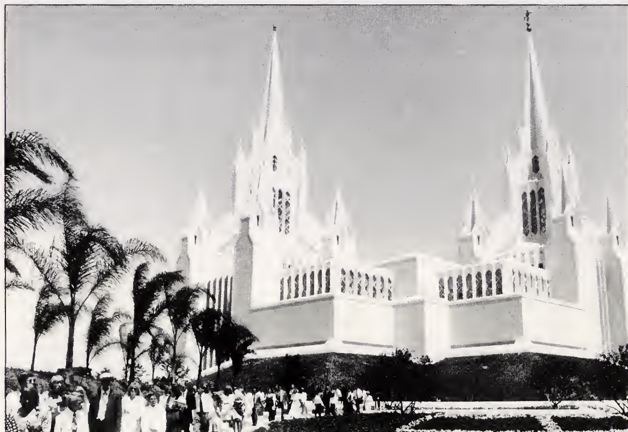
Tak for en god lejr og på gensyn til FAR WEST JAMBOREE 1994.

Finn Lykkegaard

Nogle af hike-deltagerne vækkes efter nattens hvile. (Foto: FL).

Dansker med ved tempelindvielsen i San Diego

Det nye tempel i San Diego i Californien blev indviet i april 1993. (Foto: Dell Van Orden).

Et nyt tempel er indviet i USA i Californien – templet i San Diego – det tredje tempel i Californien.

– Vi havde mulighed for at komme ind på tempelgrunden, og det var dejligt at føle, at der der var en fred og ro, som ikke var udenfor. Det blev til flere ture til templet i de følgende måneder, fortæller søster Dorthe Ingemann Pedersen.

Søster Dorthe Ingemann Pedersen rejste til USA i februar 1992 og arbejder i huset samtidig med at hun gennemfører en social- og sundhedsuddannelse om aftenen.

– I oktober fik vi at vide, at de unge i koret sikkert fik deres navne nedskrevet og lagt i grundstenen. Det var helt utroligt, at jeg var der og havde mulighed for at få mit navn på denne liste.

Udvalgt til at synge

– I december blev jeg bedt om at være mit wards deltager i det kor, der skulle synge til indvielsen den 25. april. Jeg gik i flere dage rundt og skulle overbevise mig selv om, at det var rigtigt, en dansker blandt så mange amerikanere. I februar skulle vi begynde korøvelserne. Vi var ca. 50, og øvelserne fandt sted på lørdag formiddage. Jeg skulle hjemmefra kl. 6:30 om morgenen for at nå ned til templet, men det var det værd. Det blev til mange dejlige lørdage, hvor vi blev bedre og bedre til at synge sammen.

– Dagen oprandt og vi skulle møde i templet kl. 8:00 for at gøre klar og stille op. Vi var meget spændte, da der var blevet sagt, at profeten ville komme, hvis han var rask nok til det. Desværre var han ikke med, men præsident Monson og præsident Hinckley var der sammen med 6 af apostlene samt mange andre indbudte. Jeg havde plads i forreste række og kunne meget let se og høre, hvad der foregik, og da hjørnestenene skulle lægges, gik de lige forbi, hvor vi sad.

Hjørnestenen lægges

– I den kasse, som skal stå i hjørnestenen, er der lagt en liste med navnene på alle, der deltog i indvielsen, også vores kor, en del brochurer for UP og UM, UPs halskæde, en slipsenål med Moroni, standardværkerne og en hel del andre dokumenter og ting. Den skal stå der i 50 år, hvorefter den åbnes igen.

– Vi sang vore sange, og jeg må virkelig give min biskop ret i, at det var, som om vi ikke var alene om at synge. Vi havde ikke sunget så godt ved prøverne, og det var meget svært for os at holde tårerne tilbage. Ånden var utrolig stærk.

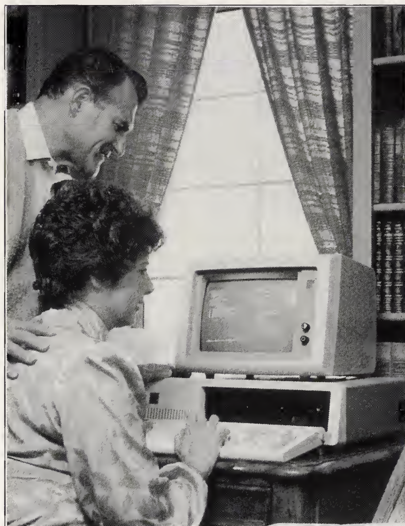
– Da ceremonien var ovre, og gæsterne var på vej ud, så jeg præsident Monson og præsident Hinckley, som også var på vej ud, men pludselig vendte præsident Monson sig om og så på os og gik så lige hen til mig og gav mig hånden og sagde tak, for at jeg ville deltage, slutter søster Dorthe Ingemann Pedersen.

Red.

Dorthe Ingemann Pedersen deltog i indvielsen. (Foto: KP).

Indsendelse af navne til templet

Edb gør indsendelsen af navne meget lettere (TD-foto).

I de sidste år er der kommet mange nyheder inden for slægtsforskningen og især inden for mulighederne for at indsende navne til udførelse af tempelordinanser. Der er sket meget inden for computerteknologien, og naturligvis har Kirken i høj grad benyttet sig af denne mulighed for at øge hastigheden af det vigtige arbejde med at forløse de døde.

Der er to måder at sende navne til templet på:
Hånd- eller maskinskrevne skemaer
Man kan skrive skemaerne på skrivemaskine eller i hånden med sort blæk og pæne, letlæselige blokbogstaver eller formskrift. Der er mulighed for at sende navne til templet på følgende skemaer:

Familiegruppeskema (A4-størrelse) (31829)
Familiegruppeskema (langt format) (31755)
Individuelt skema (31758)
Ægteskabsskema (31759)

Alle disse skemaer kan bruges, men templet foretrækker familiegruppeskemaet i A4-størrelse.

Regler for udfyldelse af familiegruppeskemaet findes i *Kom til Kristus gennem tempelordinanser og pagter* (30988).

Når du indsender hånd- eller maskinskrevne skemaer til templet for selv senere at udføre ordinanserne, skal du sørge for at være i god tid, helst et par måneder i forvejen. Samtidig med at du indsender skemaerne, vil det være en god idé at gøre templet opmærksom på, hvornår du planlægger at komme og udføre ordinanserne, så de kan have alle papirerne parat, når du kommer.

Hvis du skal udføre ordinanser for *den allernærmeste familie*, dvs. hvis du selv står på familiegruppeskemaet som enten barn eller forælder, kan du selv medbringe skemaet, når du kommer for at udføre ordinanserne. For at undgå ventetid og for at undgå en alt for stor arbejdsbyrde på templets personale, er det dog også i dette tilfælde en god idé at sende skemaet nogle uger i forvejen med en notits om, hvornår du planlægger at komme og udføre ordinanserne.

Indsendelse af navne på computer-diskette
Hvis du har Kirkens computerprogram, PAF, som kan købes på Nordisk Distributions Center, kan du også indsende navnene på diskette.

Send *ikke* udskrifter af familiegruppeskemaer fra PAF til templet, for det er dobbeltarbejde – og dobbeltarbejde har ingen af os tid til, når det gælder de dødes forløsning. Når du har indskrevet navnene på dine forfædre og organiseret dem i familier, er der ingen grund til at templet skal bruge tid til at indskrive dem endnu en gang. Når du bruger PAF, så send altid navnene på diskette!

Når du indsender navne til templet på diskette, bruger du programmet »Genealogical Information Exchange«, som er en del af PAF (punkt 2 på Acces Menu). Programmet fører dig omhyggeligt og på en enkel måde gennem processen. Er du usikker, er det en god idé at slå op i din manual til PAF på side 2-15. Her står en vældig god og detaljeret vejledning i, hvordan man laver en diskette med navne til at sende til templet. Hvis du har brugt det lille program, der gør det muligt at skrive danske bogstaver, æ, ø og å,

skal du enten konvertere din indsendelsesdiskette på et slægtshistorisk center eller gøre templet opmærksom på det, så de kan konvertere den.

Når du benytter dig af disketter, ønsker templet, at man indsender disketten et par uger i forvejen med en notits om, hvornår man planlægger at komme. Gør du det, kan templet have navnene parat til dig, når du kommer.

Har du ingen computer, men ønsker at indsende dine navne på diskette (det er hurtigst og lettest for templet) kan du besøge et af Kirkens slægtshistoriske centre, der har computer, og her kan du få hjælp til at indskrive din slægt og lave en diskette til templet.

Lisbeth V. Andersen

»Hotel Utah« genåbner med ny opgave

Det kendte Hotel Utah i Salt Lake Citys bymidte på den anden side af gaden fra templet og ved siden af Kirkens administrationsbygning, der huser Det Første Præsidentskabs og De Tolvs kontorer, er den 27. juni i år blevet genindviet som Joseph Smith Memorial Building.

Det elegante hotel med søjler, stuklofter og en stor forhal blev bygget af Kirken i 1911 og var i mange år det fornemste hotel mellem Denver og San Francisco. Hotellet lukkede i 1987, og ombygningen begyndte i september 1990.

Mindesmærke for profeten Joseph Smith

Mere end halvdelen af udgifterne ved ombygningen gik til at gøre bygningen mere jordskælvssikker, da kravene i dag er større, end de var i 1911. Hele bygningen blev faktisk hævet en anelse, hvorpå der blev lagt et nyt fundament. Biskop Hales fra Det Præsiderende Biskopråd henviste til bygningen som »et mindesmærke for profeten Joseph Smith, der vil stå i mange generationer.«

Mange formål

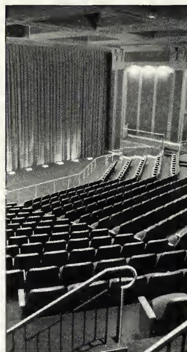
Bygningen, der blev indviet på årsdagen for Joseph Smiths martyrdød, er ombygget og indeholder nu kontorer for Kirkens Informationsafdeling på 2. sal, og slægtshistorisk afdeling har fået kontorer på 3. til 6. sal. Desuden er der indrettet kontorer, klasseværelser og kirkesal for en stav, to ward og en gren.

På 1. sal er der indrettet en filmsal med 500 sæder

Øverst: Joseph Smith Memorial Building efter genindvielsen den 27. juni 1993.
Nederst t.v.: Lobbyen, som er centrum i bygningen prydes af en statue af Joseph Smith.
Fotos på side 8,9: Welden Andersen, Craig Diamond, Mark Philbrick og Steve Tregagle.

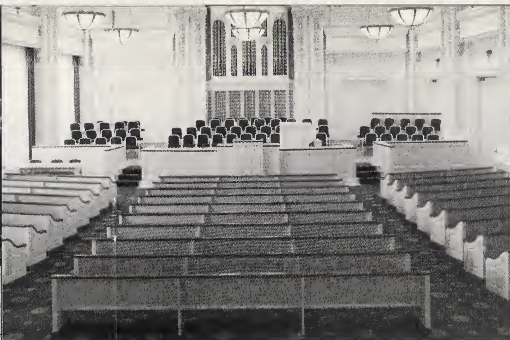

Filmsalen med 500 pladser.

Roof Restaurant med udsigt til templet.

Før dansesal, nu kirkesal for flere kirkeenheder.

The Wasatch Room på øverste etage kan benyttes til mange formål.

The Garden Restaurant med taget, der kan åbnes i godt vejr.

og et stort lærred, hvor en nyligt produceret film »Legacy« (Arven) om Kirkens historie vises. Desuden er der i stuen og på 4. sal placeret computere, hvor offentligheden kan komme ind og søge deres slægt i programmet FamilySearch. Alene i stuen er der opstillet 133 computere.

Udsigt til templet

Endelig er der i ni lokaler mulighed for at afholde banketter for op til 1.200 gæster eller seminarer, receptioner o.lign. I bygningen er der to restauranter, således at det igen er muligt at sidde på 10. sal med udsigt til templet.

Det forventes, at der i bygningen vil være 2-300 arbejdspladser afhængig af omfanget af store banketter og omsætningen i restauranterne.

CN

Pigernes s

Den 26. juli ankom unge piger fra både Århus og Københavns stav til lejrpladsen Rosenholdt i Dronninglund Storskov ca. 35 km nord for Ålborg.

Vejret var frisk, men tørt, og humøret var højt. 91 piger og ledere deltog med hørt humør og forventning om fællesskab og udfordringer, og begge dele blev indfriet.

Vores ønske om at ryste pigerne godt sammen fra starten lykkedes ganske godt. Pigerne fandt hurtigt hinanden i den fælles opgave med at bygge lejren op.

Tirsdagen startede kl. 7.00, hvor der blev sagt pænt godmorgen til alle.

Med en flot indledning fra Odense 2. Ward, hvor vi skulle begynde med at lukke øjnene – straks troede Sassa fra Allerød Ward, at det var en tryllekunst, men det viste sig at være en åndelig tanke.

Hvad kan man ikke bruge en luftpumpe til?
Vi havde hele formiddagen til at bygge lejr og lave flotte lejr t-shirts, hvilket gik meget fint. Først da det blev tid til at tænde bålet fik Århus/Horsens et problem, og brugte derfor deres luftpumpe til at tænde bålet med, hvilket gav anledning til mange billige grin.

Usædvanlig start på natløb
Onsdagen gik i hyggeligt samvær med bage- og bivuakaktiviteter, indtil fordrageligheden kl. 00.00 blev brudt, da et stort motorkøretøj brød lydmuren ved højlydt dytten på Rosenholdt lejrplads.

Forskrækkede piger tumlede lettere omtåget ud af telte og bivuaker. Deres ansigt vidnede om total overraskelse over for de støjende mænd, som blændede dem med lygter, alt imens de råbte: Stil op i grupper, stil op i grupper. Alt dette var Inge Karins værk – et natløb var nemlig under udvikling.

Lidelse affødte digte
Efter flere timers strabadser med elektriske hegn, hårrejsende poster og mudderhuller, kom pigerne hjem til en oplyst lejrplads med boller og varm kakao. Ved fem-tiden faldt alle endelig til ro med visheden om, at ingen larmende elementer og fløjter ville afbryde deres hårdt tiltrængte søvn.

»En bivuak så lang
en våd nat så trang.
Allerød så våde,
2. Ward kåde.
Alle bad om nåde.«

Efter en mindre tør nat, kom den længe ventede hike. Det havde ikke skortet på kompasinstruktioner, så alle var vel forberedte !!! eller hvad?

Med kort og kompas i »vandland« var måske ikke helt, hvad pigerne havde forventet, men de tog det med højt humør og gå-på-mod. Dagen blev lang og trættende og først ved 23-tiden var alle samlede i lejren igen med vabler, »kogte tæer«, osv.

Er vi ikke mange, men bare vent, vi bliver flere endnu, lød det fra Dronninglund

Sikke en lejr. (Foto: DH).

Uden mad og drikke ... (Foto: DH).

ommerlejr

ved Ålborg (Foto: IKI)

Odense 2. Ward foran deres indgangsportal. (Foto: IKI)

Eller som to piger udtrykte det: Jeg vil gå og gøre som Inge Karin befaler, thi jeg ved, at Inge Karin ikke laver en hike uden, at hun åbner en omvej for os, så det er umuligt at fuldføre det, som hun har befalet os.

Godt på tværs af stavene
Lørdagen begyndte traditionen tro med vidnesbyrdmøde, hvor vi fik takket hinanden for en god lejr, og hvor vi fik kåret nogle vindere. Der var både vindere for godt samarbejde og godt lejrarbejde.

Konklusionen må nok være, at fællesskab på tværs af stavene er en god oplevelse og frugtbart for venskaberne.

IKIBL

Hvilken patrulje fylder mindst? (Foto: IKI).

Jørn Holm Bendtsen ny spejderleder i Århus stav

Århus Stavs nye spejderleder, br. Jørn Holm Bendtsen, Århus, er her i gang med at udhule en træske ved hjælp af gløder. (Foto: KI).

I forbindelse med at Århus Stavs spejderleder br. Karl Ove Ilskov blev kaldet som biskop i Odense 1. Ward, blev han afløst som spejderleder i staven. Som ny spejderleder i Århus Stav blev br. Jørn Holm Bendtsen kaldet. Br. Bendtsen er tidligere biskop i Århus Ward.

Genealogi og spejderarbejde
Jørn Holm Bendtsen har også fungeret i højrådet og er stadig leder af Slægtshistorisk Center i Århus wardsbygning. Jørn Holm Bendtsen har lagt et meget stort arbejde her og har været med lige fra starten. Genealogi og slægtsforskning har hans store interesse.

Men når nogen kalder til spejderlejr, så kan alt andet godt glemmes for en tid. Jørn er den »fødte« spejder og samtidig en god leder, som virkelig forstår at bygge drengene op, motivere dem og går selv foran med det gode eksempel.

Spejderarbejdet styrker venskabet
Jørn Holm Bendtsen har selv været den, der ledte spejderarbejdet i Århus Gren og senere i Århus Ward samtidig med, at han var grenspræsident og biskop, og fik på den måde et helt specielt godt forhold til »sine drenge« – et venskab, som har holdt ved i mange år, og som har haft betydning for disse drenge, som nu er voksne mænd med egen familie.

Jørn Holm Bendtsen vil derfor helt givet være med til at »løfte« spejderarbejdet i hele Århus Stav.

Red.

»Gamle Ugle« afløst som landets spejderrepræsentant

Den 13. september 1988 blev br. Karl Ove Ilskov kaldet som landets eller om man vil den danske regions spejderleder. Funktionen og kaldelsen var en følge af det nye europæiske spejderprogram, som Kirken havde godkendt.

»Gamle Ugle« er nu kaldet som biskop i Odense 1. Ward, men glemmer sikkert ikke sin glæde ved spejderarbejdet. (Foto: KI).

Stort forarbejde
Programmet var udviklet specielt til det europæiske område af br. Jürgen Fischer i Frankfurt, og det er hans fortjeneste, at vi kom igang med at videreudvikle og færdiggøre det danske AP-spejderprogram i den form, som vi kender det i dag.

Kaldelsen som regionens spejderleder betød, at br. Karl Ove Ilskov skulle koordinere arbejdet med at udvikle det danske spejderprogram. Arbejdet blev udført af brødre fra henholdsvis Københavns og Århus stav, som gennem et par år jævnligt mødtes for at gennemgå det materiale punkt for punkt, som skulle blive det danske spejderprogram.

Programmet blev efterfølgende godkendt af de to stavspræsidenter, regionalrepræsentanten og sluttelig af Frankfurt.

Svært at få trykt
Alt var godt – så langt – men så viste problemerne sig, idet der ikke var penge nok i kassen til at få programmet trykt og udgivet. Det viste sig, at være meget vanskeligt at få bevillingerne igennem, men også her kom de to stavspræsidenter til hjælp, og materialet kunne trykkes og mærkerne fremstilles.

Opbyggende fællesskab
Kaldelsen for br. Karl Ove Ilskov betød også et fællesskab med de andre europæiske landes spejderledere i den fælleseuropæiske spejderkomité.

En til to gange om året blev denne komité samlet i Frankfurt, hvor man arbejdede med de overordnede spejderprogrammer, og hvor man bl. a. arrangerede den første store fælleseuropæiske spejderlejr, TRIANGEL 1989, hvor der deltog 2500 AP-spejdere og ledere fra mange af de europæiske lande.

Mødet i den europæiske spejderkomité gav også mulighed for at have et tættere fællesskab med de andre spejderledere fra Norge, Sverige og Finland, og det var i denne skandinaviske underkomité, man fik aftalt og fastlagt en rytme for de fællesnordiske lejre. Et resultat af det er bl. a. den kommende jamboree i Tversted Klitplantage i sommeren 1994.

Ny struktur
Den 23. december 1992 blev br. Karl Ove Ilskov afløst. Samtidig blev de øvrige landes repræsentanter afløst i hele det nordeuropæiske område. Områdepræsidentskabet nedlagde funktionen og udsendte samtidig rettelsesblade til AP-spejderhåndbogens side 5, 6, og 10, hvoraf det fremgår, at områdets koordinering af spejderarbejdet på tværs af landegrænserne skulle varetages af regionalrepræsentanterne.

I de to andre europæiske områder har man fortsat nationale spejderledere kaldet til at koordinere spejderarbejdet mellem de enkelte lande.

Red.

Hvorfor nu på giro?

Det spørgsmål vil mange af Kirkens medlemmer i Norden sikkert stille sig, når de i november måned får Stjernen dumpende ind ad brevsprækken sammen med et girokort.

Mange henvendelser
- Vi har fået mange henvendelser fra både enheder og medlemmer, hvor man beder os om at gøre det muligt at betale Stjernen via giro, siger Kurt Voss, som leder Nordisk Distributions Center. Det er vores mål at yde en forbedret service til medlemmerne, og dette initiativ skal ses i dette lys. Vi opfordrer derfor medlemmerne til at gøre brug af denne service, som nu bliver tilgængelig for alle, der abonnerer eller som ønsker at abonnere på Stjernen.

Forbedret service
Det vil nu også være muligt at betale og bestille Ensign, New Era, Friend og Church News via det nye girosystem. Da Nordisk Distributions Center hver måned sender til ca. 6000 abonnenter samt udsender engelsk og andre-sprogede udgaver af Stjernen, Ensign, New Era, Friend samt hver uge udsender Church News, er der mange ekspeditioner, der skal gå rigtigt hver gang.

- Det vil være en stor hjælp, hvis alle medlemmer, både nuværende og kommende, vil huske at udfylde girokortet med de nødvendige oplysninger om navn, adresse og ward/gren. Så kan vi sikre os, at vi sender til de rigtige på de rigtige adresser, siger søster Brenda Pedersen, der til daglig står for arbejdet med abonnementerne og for forsendelsen til hele Norden af Kirkens blade.

Red.

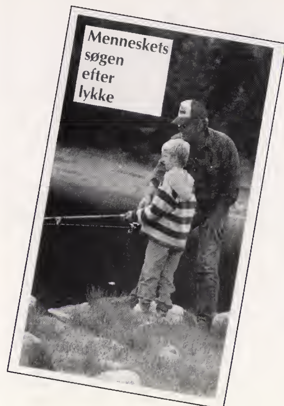
Profeten har bedt os alle om at holde Stjernen. (Foto: Sean Stones).

Lån videobånd på biblioteket

Områdepræsidentskabet opfordrer i et brev af 19. marts 1993 præstedømmeledere til at arrangere udlån af videobånd fra kirkebiblioteket.

»Vi ved, at det er en udfordring for Kirkens medlemmer, og især for de unge, at undgå at se de mange upassende fjernsynsprogrammer og videobånd, der er så frit tilgængelige,« skriver områdepræsidentskabet.

Deres forslag, som allerede fungerer i praksis i flere enheder i området, går ud på, at stave og ward køber eksemplarer af de populæreste kirkeproducerede videoer, som medlemmer kan låne på kirkebiblioteket. Desuden har mange familier også »videoer, der er evangelisk orienteret eller på anden vis opløftende, som de ikke længere benytter i deres hjem. Disse kan skænkes til kirkebibliotek med dette formål for øje.«

Disse og mange andre videoer på biblioteket kan lånes. (TD-foto).

Alle ward og grene har fået tilsendt et eksemplar af kataloget fra distributionscentret i England, således at man kan se, hvilke kirkeproducerede videoer der er tilgængelige på engelsk. I England benyttes det samme farvesystem – PAL – som vi også benytter i Danmark, hvorimod man i USA benytter et andet system – NTSC – som kræver både en video og et fjernsyn, som kan anvende dette system. De videoer, som sælges i England, kan altså også afspilles i almindelige danske videoer, men har selvfølgelig ikke danske undertekster.

Nordisk Distributions Center henter gerne materialer hjem fra England (og USA). Man skal dog være opmærksom på, at der foruden selve prisen også skal betales for fragt og moms. Nærmere oplysninger fås ved at skrive til distributionscenteret.

Red.

Vi er alle redskaber i Herrens hånd

Sådan siger søster Rita Takle fra Randers Gren, der fortæller:
– Missionærerne og jeg havde været på besøg hos nogle af mine bekendte. Det var dagen før forflyttelsesdagen. En af vore missionærer skulle flyttes til Frederikshavn, men da jeg har lidt svært ved at tage afsked med mennesker, blev det kun til et hastigt farvel neden for opgangen.

Formålet et helt andet
– Næste morgen havde jeg lovet at komme ned på banegården og stå på perronen, når toget kom ind fra København på vej til Ålborg. En af vores tidligere missionærer skulle forflyttes fra kontoret og til Ålborg, og han ville gerne hilse på mig. Jeg vidste at, han var glad for tykke chokoladesnegle, så jeg havde købt et par stykker til at stikke ham i hånden, inden toget kørte videre. Tiden nærmede sig – og ind kom toget. Der var flere missionærer med, men ikke den missionær, som jeg havde ventet på. Vi måtte åbenbart have misforstået hinanden. Toget satte sig i bevægelse, og stor var min skuffelse. Nå, men jeg kunne da hilse på den unge missionær, som stod længere henne på perronen. Måske var det den nye missionær her til vores by, men det var mærkeligt, at der ikke var nogen til at tage imod ham. Han lyste op i et stort smil, da jeg henvendte mig til ham på engelsk – uden egentlig rigtigt at tænke over det. Det viste sig at være en ny missionær på vej til Herning, og at han derfor skulle skifte tog i vores by. Jeg blev tiden ud til hans tog kom. Vi fik en hyggelig tid sammen, fortæller søster Takle.

Kort før toget kom ind til perronen, spurgte den unge missionær om søster Takles navn.

Svar på bøn
– Ved du, at du er Herrens svar på min inderlige bøn. Nogle få kilometer før Vejle gik det pludselig op for mig, at jeg skulle forlade de andre missionærer og stå helt alene ude på perronen. Og så gik den berømte klap ned, og jeg kunne ikke huske ét ord dansk, fortæller ældste Reed.

– Jeg blev pludselig meget bange, og der var kun et at gøre – at bede Herren inderligt om hjælp. Og hvem var den *eneste* på perronen? Et medlem, som ovenikøbet kunne tale engelsk, slutter ældste Reed.

Red.

- Rita Takle var svaret på min bøn, da jeg skulle skifte tog. Herren beskytter sine tjenere, siger ældste Reed. (Foto: RT).

EV set med et ikke-medlems øjne

Københavns EV-er uden for grenens lokaler i Nykøbing Falster. (Foto: MA).

Den 19.-20. juni besøgte EV i København stav Lolland Falster og Nykøbing.

Allan Christensen, som ikke tilhører Kirken, deltog i turen og fortæller:

– Som ikke-medlem af Kirken, kan det måske være morsomt at se tingene gennem en »ikke-mormons øjne«. Allerførst en stor tak til alle, der gør et stort og utrætteligt stykke arbejde med at tilrettelægge en sådan tur. Dernæst en ligeså stor tak til dem (hende), der lagde hus og gæstfrihed for dagen, en større og bedre »beværtning og gæstfrihed« skal man lede længe efter.

– Det har sat et uudsletteligt spor i min erindring, fortsætter Allan Christensen, og det vil være en kilde til stor glæde i mit liv.

Tur med forviklinger

Turen begyndte lørdag morgen, men hvor den ene mente, at man skulle mødes uden for Knuthenborg, sagde den anden afkørselsesrampen på motorvejen, hvilket betød, at man ikke sammen så Knuthenborg Safaripark, men gruppen havde alligevel en god oplevelse.

– Det satte »snakken« i gang, og den tid vi ikke brugte med at se på dyrene, brugte vi til at lede efter hinanden, siger Allan. Vi sås dog til aften hos Lita, hvor vi mødte hinanden, lo og opbyggede hinanden åndeligt til langt ud på natten.

Opfordring til alle alene-mænd

– Som eneste mand måtte jeg sove ude i en campingvogn, hvad der både var koldt og fugtigt, alt imens kvinderne hyggede sig sammen indendøre. »De har så mange underlige skikke hos mormonerne«? Men jeg vil opfordre alle alene-mænd til at møde op hos EV-erne og dele mine glæder, siger Allan. Om søndagen var vi i den »lokale kirke«, der dog ikke er nogen kirke, men et nedlagt »ligkistemagasin«, men meget hyggeligt. Medlemmerne i Nykøbing Falster havde set frem til at vi kom, og vi gjorde vores bedste anstrengelser for ikke at virke trætte, og havde en dejligt dag sammen i kirken. Bagefter var der brød og saftevand. Gamle og unge mødtes, venskaber blev knyttet, kærlige ord blev sagt, gode sange blev sunget og kærlighed opstod mellem mennesker, sådan skal det være. En tak fra mig, som måtte være med og opleve dette. En bedre pris til Guds ære kan ikke gives, slutter Allan Christensen, som besøger kirken på Priorvej.

Red.

Kirken opnår legal status i Italien

Den 12. maj 1993 blev Kirken bevilget legal status i Italien. »En milepæl blev nået i Italien den 12. maj,« udtaler ældste Spencer J. Condie fra De Halvfjerds, som er områdepræsident i Middelhavsområdet.

Ældste Condie fortalte, at politiet har interviewet naboer og forretningsforbindelser til italienske medlemmer og spurgt om: Hvad slags mennesker er de italienske mormoner? Svarene havde udelukkende været positive, og det var en del af baggrunden for den officielle anerkendelse. De sidste dages hellige er en pryd for deres land og er gode samfundsborgere.«

De første missionærer ankom til Italien i 1850, og gennem deres indsats blev omkring 100 personer døbt.

Italien
(REPUBBLICA ITALIANA)

STATSFORM	Republik
AREAL	301.252 km²
INDBYGGERTAL	56,5 mill.
BEFOLKNINGSTÆTHED	187 pr. km²
HOVEDSTAD	Rom (2,874 mill. indb.)
SPROG	Italiensk
RELIGION	Romersk-katolsk (99,6%)
MØNT	1 lira = 100 centesimi

De fleste af disse udvandrede til USA. I 1965 fik Kirken tilladelse til at komme ind i landet, og Den Italienske Mission blev genåbnet i 1966. Ved udgangen af 1991 var der 16.000 medlemmer i 2 stave og 10 distrikter.

Red.

Udsyn

Boliger til tempelmissionærer klar i foråret 1994

I tilslutning til gæstehjemmet i Västerhaninge bygger Kirken nu 18 lejligheder. Boligerne kommer til at bestå af to værelser og køkken og vil i første omgang blive udlejet til tempelmissionærer, men i mangel på missionærer kan de også udlejes til personer, som tjerner i templet i længere tid.

Red.

Udsyn

Tempelmissionærerne og tempeltjenerne vil komme til at bo tættere på deres arbejdsplads i templet. (TD-foto).

Squaredance i København

Øverst: »Mormondanserne« deltog med liv og sjæl.
Til højre: American Folk Dancers fra Ricks.

En folkedansertrup fra Ricks College i Idaho gæstede København på sidste del af deres månedlange turné til bl. a. Holland og Sverige. De kom lige efter at have deltaget i Malmø-festivalen.

3. Ward i København indkvarterede de 24 dansere og deres ledere og besluttede at gøre et missionærprojekt ud af deres besøg og samtidig involvere vore egne stavsdansere.

Begge grupper optrådte på Rådhuspladsen
Så i strålende sol og blæst dansede de unge amerikanere og vore egne dansere på skift på Strøget og på Rådhuspladsen i København.

Stavsmissionærerne havde opsat deres »vandreudstilling« på Rådhuspladsen, og både stavs- og fuldtidsmissionærer var mødt op talrigt.

Estisk invitation
Vore egne »Mormondanserne« måtte forlade byen midt på dagen for at nå ud til Skovlunde Bypark, hvor de på 3. år i træk deltog i Skovlunde-festivalen. Der deltog også en sanggruppe fra Tallinn i Estland, og det gjorde stor lykke både hos de unge sangere og publikum, da sanggruppen blev budt op til Virginia Reel på amfipladsen. Der blev knyttet en kontakt og givet en indbydelse til at komme til Estland til næste sommer.

Clognumre og live music
Om aftenen optrådte danserne fra Ricks med et stort sceneshow på Gladsaxeskolernes scene.

Det var et show i bedste amerikanske stil, hvilket vil sige traditionel squaredance

og clogging. Specielt deres clognumre henrykkede publikum.

De havde deres eget countryband med og kunne således danse til »live music«.

Det var dansernes sidste forestilling, inden de skulle hjem, men de nåede dog at afholde en fireside på Maglegårds Allé søndag aften.

Ricksdansernes leder fortalte, at danserne havde taget squaredance som fag på universitetet, og havde trænet deres turné-repertoire hver dag på skolen siden december.

Marion Als

Mange oplevede American Folk Dancers i Kennedyhallen. (Alle fotos på side 19: Lena Pang).

Missionæruge i Frederikshavn

Vores tidligere profet David O. McKay ønskede, at vi alle skulle gøre vores for at sprede evangeliet, men hvordan gør man det så? Det spurgte medlemmerne sig i Frederikshavn sig selv om.

APUP øvede sig derfor på dette ved en fællesaktivitet, som blev kombineret med en såkaldt » gående middag«. – Vi fik suppe at spise som forret, og ved den næste familie fik vi steg og kartoffelmos, hvorefter vi skulle undervise sammen med søstremissionærerne. Vi nåede ikke den sidste familie, da tiden gik så hurtigt. Vi havde en dejlig aften, og det vil ikke gøre noget, hvis kunne gøre det oftere, siger Cecilia og Kasper Kristensen.

– Den første familie, vi skulle besøge var »inaktive«, og vi fik så ca. 10 minutter til at forsøge at sige nogle ting, der kunne skabe et ønske om at komme i Kirken igen. Vi var meget nervøse, men jeg håber, at vi fik sagt noget, der kunne bruges, siger Cecilia Holm Larsen.

Søndag aften blev arrangementet fulgt op af en fireside for de unge og deres forældre samt for andre interesserede, der tænkte på at tage på mission.

Tilsynsførende fra højrådet, Benny Kristensen fra Ålborg, har lige fået sin datter Charlotte hjem fra mission i Tyskland og familien Kristensen var inviteret til at fortælle om deres oplevelser og følelser i forbindelse med at:

1. beslutte sig for at tage på mission

2. forberedelserne – kaldelsen kommer

3. afskeden

4. missionen – i missionsmarken og derhjemme – kontakten

5. afskeden med missionærgerningen

6. hjemkomsten

7. hvad så?

Missionærerne i Frederikshavns Gren kunne supplere med deres egne erfaringer, ligesom tidligere missionærer også stadig havde mange minder at videregive fra »dengang«. Inden afslutningen med forfriskninger vistes videofilmen »Called to serve«.

Ved den følgende hyggesnak under forfriskningerne var der mange af de unge, der nu havde fået mere lyst til at arbejde frem mod at komme på mission.

Kirsten Pedersen
Frederikshavn Gren

Kirken i Frederikshavn er centrum for mange aktiviteter i byen. (TD-foto og Hans Henrik Tholstrup).

